

Tutkimus seksistä ystävien kesken kuulostaa Carrie Bradshaw'n tekosilta, mutta on oikeasti kesällä valmistuneen Elina Saarenmaan gradu puheviestinnästä.

ajan henki(lö)



Petikaveri

Kun Elina Saarenmaa haki kulttuurienvälisen vuorovaikutuksen maisteriohjelman, hänellä piti olla graduaihe mietittynä. Ensin mielessä oli aika tylsältä kuulostavia aiheita, kuten ohjelmistojen lokalisointi.

Onneksi graduohjaaja ei innostunut ja pyysi vielä miettimään. ”Sika hyvä”, ohjaaja kommentoi, kun Saarenmaa sitten ehdotti aiheeksi Friends with benefits -suhteita, eli FWB-suhteita.

Aihe ei tullut mieleen aivan sattumalta. Saarenmaan kahdeksan vuoden mittaisen yliopisto-opintojen aikana kaksi talvea kului hiihto-oppaana Sveitsin Verbierissä.

Siellä hän oli huomannut, että nuorilla aikuisilla on niin sanottuja *casual relationship* -suhteita: niissä on seksiä, mutta osapuolet eivät ole ryhtymässä parisuhteeseen keskenään.

Kun gradun tekemisen aika koitti, Saarenmaa oli muuttamassa työharjoitteluun San Franciscoon. Siksi aineiston kerääminen sieltä oli luontevaa.

Saarenmaa halusi työhönsä vertailua, joten hän haki haastateltavia myös Suomesta.

Molemmista maista hän etsi haastateltavaksi seksuaalisesti aktiivisia ihmisiä.

”Playereitä ja puumanaisia”, Saarenmaa kuvaa.

Keskustelut olivat pitkiä, jopa kolmen tunnin mittaisia. Ihmisillä oli tarve puhua luottamuksellisesti. He kokivat, ettei FWB-suhteista voi puhua avoimesti. He pelkäsivät tuomitsemista ja sitä, ettei suhteen luonnetta ymmärretä, vaan sen ajatellaan vielä johtavan parisuhteeseen.

Yhteensä Saarenmaa teki 21 haastattelua, joten litteroitavaa riitti.

Maiden väliltä löytyi eroja. Suomessa termi ei ollut kaikille tuttu. Jotkut kysyivät, viittaako termi liikekumppanuuteen, toiset taas pitivät FWB-suhteita myyttinä. Sen sijaan Yhdysvalloissa termi oli kaikille tuttu.

Suurimmat erot olivat kuitenkin ikäluokkien välillä. Stereotypia on se, että naiset haluai-

sivat FWB-suhteeltaan enemmän. Tämä pitää Saarenmaan mielestä lähinnä paikkansa vain parikymppisten naisten kohdalla.

Gradu tarjoaa vastauksen myös siihen, miksi länsimaissa on tarjolla ihmiselle myös tämänkaltainen ihmissuhdetyyppi.

”Tällaiset suhteet ajatellaan helpommin hallittaviksi ja sopiviksi tiettyyn elämäntilanteeseen”, Saarenmaa sanoo.

Haastateltavat kokivat, että heidän aikansa menee työhön, kouluun ja harrastuksiin: aikaa ei riitä parisuhteelle.

Mutta haastattelujen syvetessä paljastui ristiriita: puhuessaan aiheesta ihmiset ymmärsivät, että todellisuudessa he haluaisivat parisuhteen, jossa on sitoutumista.

”Tutkimus sai mut itseni uskomaan rakkautteen”, Saarenmaa sanoo.

teksti JOHANNA MITJONEN
kuva NICK TULINEN